

Forslag til lov om beskyttelse af bier mod giftige plantebeskyttelsesmidler.

Fremsat den 3. februar 1954 af *landbrugsministeren*.

I. Erstatning for forgiftningsskade på bifamilier.

§ 1.

Stk. 1. Såfremt ejeren af et areal med blomstrende planter (kulturplanter, ukrudt eller andre blomstrende planter) spreder eller lader sprede plantebeskyttelsesmidler (herunder ukrudtsbekæmpelsesmidler) på en sådan måde, at det medfører forgiftningsskade på bifamilier, er den pågældende pligtig at erstatte biavlernes tab efter reglerne i denne lov. Hvis arealet ikke dyrkes af ejeren, påhviler erstatningsansvaret brugeren. For arealer, der henhører under offentlige veje er vedkommende vejbestyrelse ansvarlig efter denne lov. Erstatningsansvaret indtræder, selvom giften på grund af fejltagelse eller vinddrift spredes over blomstrende planter på et areal, der ikke skulle have været behandlet, og selvom dette areal er undergivet trediemands brug.

Stk. 2. Den, der erhvervsmæssigt udfører giftens spredning, er medansvarlig for forgiftningsskade på bifamilier og skal betale hele erstatningen, hvis denne ikke kan holdes betalt af arealets ejer eller bruger. Såfremt anden bevislig aftale ikke foreligger om den indbyrdes fordeling af erstatningsansvaret, påhviler det den, der erhvervsmæssigt udfører giftens spredning, at godtgøre arealets ejer eller bruger halvdelen af den efter denne lov pålagte erstatning. Sidstnævnte bestemmelse er dog ikke til hinder for, at arealets ejer eller bruger, der har betalt erstatning for forgiftningsskade på bifamilier efter reglerne i stk. 1, kan rejse videregående regreskrav ved civil retssøgsmål mod den, der erhvervsmæssigt har påtaget sig at udføre giftens spredning, når skaden skyldes fejl fra entreprenørens side.

Stk. 3. Ved plantebeskyttelsesmidler (herunder ukrudtsbekæmpelsesmidler), der er giftige for bier, forstås sådanne, der i medfør af lov nr. 76 af 9. marts 1948 om midler til bekæmpelse af plantesygdomme, ukrudt og visse skadedyr og de i henhold til samme lov til enhver tid gældende bestemmelser skal være forsynet med etikette, der angiver, at midlet er farligt for bier.

Stk. 4. Den, der har betalt erstatning efter stk. 1 og 2, kan ved civil retssøgsmål gøre regres gældende overfor fabrikanten eller importøren af det anvendte giftmiddel, hvis den i stk. 3 omhandlede advarsel om midlets farlighed for bier på grund af fabrikantens eller importørens forsømmelse ikke findes på den til giftmidlet anvendte emballage.

§ 2.

Biavlerne har pligt til at medvirke til, at skade som følge af anvendelse af giftmidler begrænses:

- 1) Der skal i alle tilfælde i tiden fra 15. marts til 1. juli sørges for god vandforsyning til bierne, såfremt der ikke inden for en afstand af 100 m fra hvert enkelt bistade findes naturlig adgang til vand.
- 2) Enhver biavler, der ønsker at forbeholde sig adgang til at søge sig tilkendt erstatning efter reglerne i denne lov, skal hvert år inden udgangen af marts måned anmelde sine bistaders beliggenhed til kommunalbestyrelsen på det sted, hvor staderne findes.

Ligeledes skal senere forandringer af stadernes beliggenhed anmeldes.

§ 3.

Stk. 1. De i § 1 omhandlede bestemmelser om erstatningsansvar finder ikke anvendelse,